

Indvandrerpræst: Vi skal rumme konservative kristne

debat

AF JENS LIND ANDERSEN

1. august 2016 00:00

Derfor er det virkelig trist, at menigheder og præster ikke kan rumme kristne indvandrere med meget konservative synspunkter til blandt andet homoseksuelle, skriver sognepræst Jens Lind Andersen. **Foto: Privatfoto**

Kristne indvandrere er ofte meget konservative, men folkekirkens bør også kunne give plads til dem og deres synspunkter i vores kristne fællesskab, skriver sognepræst

Vi danskere skal til at besinde os på vores arv om frisind. Vi skal til at genopdyrke den kunst at møde et andet menneske. Det er på høje tid.

Jeg har problemet tæt inde på livet i mit daglige arbejde som indvandrerpræst. Mødet med kristne indvandrere og flygtninge kræver nemlig sin mand eller sin kvinde. De kristne indvandrere og flygtninge i København er nemlig typisk meget konservative kristne. Mange af dem er modstandere af alt, hvad der er sket i den danske folkekirke siden 1945.

De er modstandere af kvindelige præster. De er modstandere af fri abort. De er modstandere af vielse af fraskilte. De er modstandere af altergang før konfirmationen. De er modstandere af altergang uden forudgående skriftemål. De er modstandere af vielse af homoseksuelle. Kort sagt: De er modstandere af det hele. Og hvad skal man gøre ved det?

Det fremherskende svar i menigheden synes at være vrede, foragt og udstødelse. Præster og prædikanter, ofte af afrikansk herkomst, som jeg har forsøgt at etablere et samarbejde med, er blevet sparket ud i mørket.

Men vi taler om synspunkter, som danske præster i folkekirken har lov til at have. Det er en frihedsret, der er forankret i dansk kirkeret. Den ytringsfrihed, som danske præster har, vil man ikke indrømme sine gæster.

Jeg har for eksempel to danske kolleger, der nægter at vie homoseksuelle. Det er de i deres gode ret til. Hvis jeg derimod vil invitere en gæsteprædikant af afrikansk herkomst, så forlanger et flertal af både kolleger og menighedsrødder, at han skal skrive under på en håndfæstning, der siger, at han ikke må tale imod homoseksualitet eller abort eller kvindelige præster eller i det hele taget lufte nogen konservative synspunkter. Med andre ord: Den "rummelige" danske folkekirke kan ikke rumme afrikanske præster med "sorte" holdninger.

Jeg skal være den første til at indrømme, at mødet med de fremmede er besværligt og krævende. Det gælder også mødet med kristne indvandrere. Men det nytter ikke noget at lukke øjnene og lade, som om den del af virkeligheden ikke eksisterer.

Der er intet alternativ til mødet og den herredømmefrie samtale. Vi må besinde os på vores egne synspunkter og blive bedre til at argumentere for dem. Det er indvandrerens udfordring til Danmark og danskerne. Man kan ikke kræve af et andet menneske, at han eller hun skal mene det samme, som man selv mener, før man kan mødes til gudstjeneste eller samtale. Det giver ingen mening.

Folkekirkens udgangspunkt burde være, at de er vores brødre og søstre i Herren, og derfor burde der også være plads til dem og deres synspunkter i vores kristne fællesskab. De synspunkter, der er tale om, ligger inden for det begreb, vi kalder "folkekirkens rummelighed", og som er sikret i kirkeretten.

Derfor er det virkelig trist, at menigheder og præster ikke kan rumme dem i virkeligheden.

Jens Lind Andersen er indvandrerpræst og sognepræst ved Sundby-Nathanaels Kirker i København

kommentarer

Du skal have en Facebook-profil for at kunne kommentere denne artikel. Husk at brud på debatreglerne kan medføre, at dine kommentarer bliver fjernet, og din profil udelukkes fra debatten. [Læs mere om retningslinjerne for vores debat her.](#)